

Savaşın Ateşi Altında Orta Doğu Mühendisliği İran ve Çin Çatışmasında Amerika'nın Stratejik Hedefleri

Amerika, Ortadoğu'nun yeniden şekillendirilmesini savaşın ateşi altında olgunlaştırmak amacıyla İran'la savaşı uzatıyor mu? Yoksa mevcut savaş, Amerika'nın isteği ve planlamasının aksine mi gelişti ve Amerika kendisini bu savaşın içinden çıkaracak bir yol bulamadı mı?

Daha önce krizin başlangıcında bu konudan bahsetmiştim; Amerika, Ortadoğu'yu yeniden şekillendirmek istiyor; bu ise çoğu Amerikan başkanının da dile getirdiği bir konu olduğu gibi aynı zamanda Henry Kissinger'ın da tavsiyesidir. Amerika'nın formülünün, bölgede rakipleri ve eski sömürgeciliğin kalıntıları varken gerçekleşmesi mümkün değildi; aksine ancak satranç tahtasındaki bu taşları yöneten elleri, yani iki temel oyuncu olan İngiltere ve Fransa'yı ortadan kaldırarak gerçekleşebilirdi. Bu yüzden Amerika, bu eski sömürge kalıntılarını ortadan kaldırmak ve kendisine sadakat borçlu olmasının yanı sıra rakipsiz veya sorunsuz kendisine tam anlamıyla boyun eğen yeni bir dünya inşa etmek için çeşitli yöntemler izlemiştir -ki Afrika ile Asya'da hâlâ aynı yöntemleri izlemektedir-.

Bu yüzden Amerika düşmanlar imal edip dostlar uydurmaktadır; böylece onun farazi ve gerçek düşmanları olsun ki bunların başında Avrupa gelmektedir; bu nedenle Avrupa'yı, pençesi "NATO" ile zincire vurmayı başarmıştır; yani Avrupa üzerindeki pençesini sıkılaştırıp nefesini kesmiş ve gücünü yeniden inşa etmesini ve elinden alınmış iktidarını düşünmesini engellemiştir. Avrupa'daki son çalışmaları ise, büyük projesine odaklanabilmek için Avrupa'nın enerjisini kendisine bağlamak ve bu sayede Avrupa'ya yüz milyarlarca mal olan dev Rus enerji kaynağını ortadan kaldırmaktır. Nitekim Amerika, Rusya'yı Avrupa bataklığına sürükledi ve onu hiçbir çıkış yolu olmayacak şekilde oraya sıkıştırdı; Avrupa'yı kendi enerjisine yönelmeye ve Rus gazından tamamen vazgeçmeye zorladı ve bunda da olağanüstü bir başarı elde etti; ayrıca Avrupa'yı Avrupa ile Rusya arasındaki acımasız çatışmanın bedelini üstlenmeye mecbur bıraktı ki bu da hem Rusya'yı hem de Avrupa'yı tüketti. Dolayısıyla Amerika, bu çatışmayı sınırsız bir şekilde açık bıraktı ki Rusya ve Avrupa da çözümün ve anahtarlarının Amerika'nın elinde olduğunu çok iyi biliyor. Böylece Amerika, Kissinger ve Brzezinski'nin tavsiyesini yerine getirerek Rusya'yı Çin'den uzaklaştırmayı ve ikisinin bir araya gelmesini engellemeyi başardığı gibi Rusya ile Avrupa arasında yıkılmayacak ve kapanmayacak bir uçurum açmayı da başardı.

Böylece yeniden şekillendirip formüle etmek için Ortadoğu bölgesine yöneldi; zira Amerika orada iki düşman olduğunu çok iyi biliyordu ki bunlardan biri, kendisi ve çıkarları için en büyük tehlike olan siyasi sistemi ile İslam'dı; zira İslam, vakiada mevcut olmasa da fakat dünyanın bir ucundan diğer ucuna iki milyar Müslümanın özlemle beklediği ve bir avuç insanın bu fikri ihya etmek, onu canlı tutmak ve bu ümmetin kalbinde onun meşalesini yakmak için gece

gündüz bıkip usanmadan çalıştığı hayati bir projedir. Bu nedenle, Amerika ve müttefiklerinin -çıkarlarının çelişmesine rağmen- öncölük ettiği bu büyük komplonun olması, bu fikirle savaşması ve bu fikrin zaman zaman Avrupa, Amerika ve Rusya'daki politikacıların, dünya liderlerinin, düşünürlerinin ve medya mensuplarının lisanı üzerinden dile getirilmesi hiç de şaşırtıcı değildir. Amerika her zaman bu kartı sallamakta, bunu açıkça dile getirmekte ve bunun yankısı dünya liderlerinin borazanlığını yapanların dillerinden işitilmektedir; zira Putin gibi küresel bir liderin Hilafet projesinin tehlikesini ve ona olan düşmanlığını açıkça ifade ettiğini işittiğimizde aslında o, bu söylemle, dünyanın zihinlerinde ve sahnelerinde; kendilerine, Batı medeniyetine ve küresel düzene yönelik yaklaşan tehlikenin İslam ve onun hadaratı olduğu şeklindeki bu fikri körükleyen Amerika'nın sesinin bir yankısını tekrarlamaktadır. Batılı yazarlar İslam hakkında ister olumsuz ister olumlu yazsınlar, aslında onların kendi çevrelerinde ve politikacılarının kapıları ardında olup bitenleri yazdıklarını görmekteyiz.

Amerika, Ukrayna-Rusya savaşını ateşleyip Avrupa'yı da buna sürükledikten sonra, ekonomik açıdan kendisine rakip olan küresel fabrika Çin'e, yani açık düşmanına yöneldi. Zira ABD rakip istemiyor; Çin'in ölümcöl noktası ise ekonomisinin üzerine dayandığı enerjidir; eğer enerjiye darbe vurulur ya da küresel enerji kaynaklarının boğazı sıkılırsa, Çin tüm büyüklüğüne rağmen ABD'nin rehinesi ve takipçisi olacaktır. Bunun nedeni, Çin'in siyasetçilerinin zihniyetinde, uluslararası sahnede Amerika ile rekabet etmek ve onun kurallarının şekillendirilmesine katılmak gibi bir kavramın bulunmamasıdır. Bu da Çin'i "büyüklük" kavramından yoksun bırakmaktadır. Aslında Çin, sömürgeci bir zihniyete sahip değildir; ancak ekonomik güce ve rekabet yeteneğine sahiptir. Bu da Amerika'nın bu sahada oynamasının önünü açmaktadır. Nitekim fosil enerji kaynakları Amerika, Venezuela, Rusya ve Orta Doğu'da bulunmaktadır; üstelik tedarik yolları ve koridorları da Orta Doğu olduğu gibi İslam ve projesi de oradadır; bu nedenle siyasi bir analistin zihninde, bu faktörleri bundan uzak tutması doğru değildir. Çin, sınırlarına yakın ve bitişik olan Orta Doğu'nun tehlikesinin farkındayken, Venezuela ise Amerika'nın arka bahçesi ve avlusu olarak kabul edilmektedir; bu yüzden Avrupa, Çin veya Rusya bu avluda oynayamaz; Soğuk Savaş sırasında Sovyetler Birliği ile Amerika arasındaki Rus füzeleri meselesinde gördüğümüz şey de budur. Amerika, Avrupa hayaletini Orta Doğu'dan büyük oranda uzaklaştırmayı başarmış olup artık onun hiçbir etkisi kalmamıştır; nitekim Avrupa'nın tutumlarda gördüğümüz şey de budur; zira Amerika'nın uydurduğu krizlerin altında ezilen bitkin devletler olarak görölmekte olup, Avrupa bu krizlere herhangi bir çözüm bulmaktan acizdir; bu yüzden Amerika'ya yalvarmakta ve onun peşinde solumaktadır.

Çin'in boğazını sıkmak için geriye sadece Amerika'nın Orta Doğu'yu yeniden şekillendirmesi kalmıştır. Bu nedenle, Venezuela'nın işini bitirdikten sonra Orta Doğu'ya yönelmiş ve müdahale etmesine neden olarak bir sorun oluşturacak krizler türetmiştir. Nitekim birtakım gayeler doğrultusunda İran ile nükleer anlaşmayı imzalayan Amerika olduğu gibi karşısında duran engelleri kaldırdıktan sonra vakti geldiğinde istediği bir gayeyi gerçekleştirmek için o anlaşmayı

fesheden de yine Amerika'dır. Bu nedenle İran ile yapılan anlaşmanın feshedilmesi, Orta Doğu mühendisliği projesinin uygulanmasına başlanması anlamına geldiği gibi bu projenin anahtarı da İran'ın nükleer meselesidir. Bilindiği üzere İran, Amerika'nın yörüngesinde dönen bir devlettir; bu yüzden Amerika'nın bu rolü sonlandırması ve onu tam bir itaat evine sokması kaçınılmazdı; çünkü İran'ın yörüngede dönmeye devam etmesi, yörüngesinde döndüğü Amerika'nın çıkarlarını gerçekleştiriyor olsa bile kendi çıkarlarının da peşinden koşmasından dolayı Amerika'ya rakip olan ve karşı koyan diğer devletlerle daha geniş bir hareket ve ilişki kurma özgürlüğü sağlayan bir faktördür.

Bu nedenle İran'ı yörünge dairesinden çıkarıp tabii alanına sokmak gerekiyordu. Şimdi soru şudur: Amerika bu hedefini başarabildi mi? Çünkü onun başarısının göstergesi, savaşın durması, çatışmanın İran'ın teslim olması, tamamen boyun eğmesi ve Amerika'nın şartlarını yerine getirmesiyle sona ermesi ya da İran'la, bölgede ağırlığı olan, dünyanın en önemli damarlarından biri olan enerji, su yollarını ve uluslararası deniz geçişlerini kontrol eden bir devlet olarak bir anlaşma yapılmasıdır. İşte soru bu ve cevap da burada yatmaktadır. Lütfen bunu ve buna işaret eden göstergeleri; Yemen cephesinin Husi milisler ile Yemen hükümeti arasında bir iç çatışma olarak açılması ve Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi ile Birleşmiş Milletler'e sunulan Amerikan-Avrupa kararı gibi devam eden olaylara bakarak araştırın.

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan

Salim Ebu Sebeytan